

Nyt forum: Vi vil bringe tro og religion tilbage i debatten om Danmarks udvikling

Resam har flere formål. De to væsentligste er at bidrage til et stærkere religiøst funderet indspark i debatten, så flere vinkler kan belyse de moderne dilemmaer, vi står med i samfundet, og at skabe samtale og forståelse mellem os religiøse ledere på tværs af trosretninger.

Når vi nu samler alle store trosretningers ledere i et permanent forum, Resam, er det, fordi vi tror på, at vores sammenhold kan sprede sig, så vi sammen kan bidrage til en mere nuanceret samfundsdebat om religion og tro, skriver initiativtagere bag nyt forum

MENNESKER HAR ALTID været religiøse i deres grundvold. Og der er ingen grund til at tro, at det vil forandre sig i nogen nær fremtid. Alligevel virker det, som om det er ugyldigt at gøre brug af sin religiøse overbevisning andre steder end i kirken og derhjemme.

Det vil vi gerne gøre op med.

Vi vil gerne konkret bringe tro og religion tilbage i debatten om Danmarks udvikling, fordi vi mener, at gode og gennemtænkte værdier er vigtige og afgørende for vort lands fremtid.

Troens plads i den offentlige debat har fortonet sig gennem de seneste 70 år. Troen flyttede ikke længere noget, og troen bidrog ikke med rationelle løsninger til samfundet, mente man. Når mennesker først bevæbnes med viden og teknologiske muligheder, så vil troen blive afløst af et sekulært samfund, som blot med rationalitet forholder sig til livets spørgsmål, lyder en af teorierne. Og der er flere af slagsen, som peger i samme retning.

RESULTATET HAR VÆRET, at kirkerne trak sig tilbage. Vi har i årtier holdt os fra at gå ind i debatten om Danmarks udvikling. Det er der flere årsager til.

For det første har vi altid haft stor respekt for adskillelsen af kirke og stat i vores lutherske tolkningstradition, og det har ført til den konklusion, at kirken skulle holde sig helt uden for diskussionen om alt, der vedrører staten.

For det andet sætter kirken pris på den grundlæggende kvalitet, at vi har religions- og trosfrihed og understøtter alle menneskers ret til fri tænkning og holdning – herunder også politisk. Vi har ingen ønsker om at skulle træde minoriteter under fode eller diktere holdninger på vegne af andre mennesker, blot fordi vi har en trosretning tilfælles. Nogle steder har det været en grund til at afholde sig fra at deltage i debatten, at man frygtede, man overtrådte nogle forkerte grænser eller gik for vidt på særlige områder.

DE OVERVEJELSER er fortsat vigtige. Men konklusionen om at holde sig væk fra debatten skal vi revurdere. For mange af os troende mennesker føles det helt naturligt at basere valg og livsretning på baggrund af vores tro og overbevisning. Vi finder svar i Bibelen, salmerne eller i bønner. Eller i samtalen med andre, som vi kan tale tro og værdier med.

Så selvom kirkernes indflydelse i den offentlige debat er mindsket dramatisk det seneste århundrede, betyder det ikke, at kirkerne og troen ikke har noget at bidrage med. Pladsen er blot blevet trang. For når kirkerne har forladt den offentlige debat, så har andre stemmer fyldt debatten op. Og fordi vi har tiet så længe, kan man nemt få den oplevelse, at frisind og udvikling bliver sat op som en modsætning til argumenter, som har fundament i troen.

I et pluralistisk og demokratisk samfund skal der være plads til alle stemmer. Det bifalder vi. Alle nuancer og holdninger skal have plads. Også de, som hviler på årtusinders opsamlet viden, refleksion og samtale. Troens stemmer. Og de skal også have plads, uden at afsenderen bliver stemplet som mørkemand eller forstokkelsen selv.

I en tid, hvor opbrud sker hurtigere end nogensinde, er der brug for faste holdepunkter. Debatten viser det tydeligt. Håndtryk. Omskæring. Kønsidentitet. Der er brug for livssyn og værdier, som ikke er bygget op over en formiddag og på et øjebliksbilledes popularitet. Der er også brug for, at vi – hver for sig og sammen – bringer den viden og de erfaringer frem, som trossamfundene har opbygget. Det er måske vigtigere end nogensinde før.

Vi mener ikke, at man skal være enige om alt eller have nogen fast samlet holdning for at tale sammen – heller ikke som religiøse ledere. Vi kan mødes om retten til forskellighed, også i de nævnte eksempler ovenfor. For midt i vores forskellighed kan vi samtidig godt kæmpe for, at der er plads til flere holdninger. Vi kan i det mindste tale sammen og lytte for at nå til større forståelse for hinandens synspunkter.

VI SER IKKE ET FORMÅL I at være ens, og vi kæmper ikke for faste holdninger, som vi alle er fælles om. Til gengæld er vi enige om en fælles kamp for religions- og trosfrihed. I det lys vil vi arbejde ud fra et sæt af værdier, som vi mener skal være med til at præge, hvordan vores samfund hele tiden former sig. Og værdier, som samfundet i sin udvikling ikke må mangle som fremtidige guidelines.

Videnskaben er stadig enestående til at forklare os, hvordan tingene er skruet sammen, og de forskellige politiske og teoretiske håndværk er stadig afgørende for et samfunds succesfulde udvikling. Men videnskaben er sjældent lige så effektiv i forklaringen af hvorfor. Og meget sjældent anviser den, hvad vi bør. Her kan de religiøse værdier give et vigtigt indspark, som vi synes, at vi har manglet i debatten de seneste årtier.

SOM TROENDE, religiøse mennesker har vi brug for at tale sammen, også om de ting, som udvikler og påvirker vores samfund. Derfor er vi, sammen med de øvrige gejstlige ledere fra alle trosretninger, gået med i Resam: Religion og Samfund. Og det er præcis, hvad det handler om: religionens plads i samfundet.

Resam har flere formål. De to væsentligste er at bidrage til et stærkere religiøst funderet indspark i debatten, så flere vinkler kan belyse de moderne dilemmaer, vi står med i samfundet, og at skabe samtale og forståelse mellem os religiøse ledere på tværs af trosretninger.

Resam vil i udvalgte aktuelle sager bidrage med viden og faktisk baggrund om et konkret emne. Vi ønsker at belyse de svære spørgsmål med de erfaringer, som allerede findes. Både i vores helligskrifter og akkumuleret i vores religiøse traditioner. Vi ønsker os et grundlag for debatten, som hviler på nuancer, viden og værdier. Ikke på antagelser og overskrifter. Kun gennem viden, samtale og forståelse kan vi skabe de samfundsforandringer, som peger fremad – mod en bedre verden og et samfund bygget på kærlighed, glæde, respekt og tryghed.

DEN VIDEN, VI BRINGER TIL TORVS, skal både bruges i offentligheden og hos os selv. Vi vil stille vores research til rådighed for alle via vores hjemmeside – og vi vil bringe den i spil i vores kaffeklub, Resam Forum. Tre-fire gange om året mødes vi 15 religiøse ledere til kaffe og diskussion om nogle af de spørgsmål, som er svære. Resultaterne fra disse møder vil vi gerne formidle til dem, der interesserer sig for en religiøs vinkel.

Og vigtigst af alt: Vi ønsker at lære hinanden at kende. Vi ved, at gode venner tager lang tid at lave, men vi er fast besluttet på, at vi skal være venner i det danske religiøse lederskab. Vi vil mødes om, at der er mere, der samler os, end der skiller os. Den besked, synes vi er afgørende og vigtig. Og vi mener, at dette grundsyn skal fylde langt mere i vores samfund, end det gør nu.

Der er os bekendt ikke andre steder i verden, hvor alle store trosretningers ledere er samlet i samme slags permanente forum. Men vi gør det, fordi vi synes, det er vigtigt. Vi tror på, at vores sammenhold kan sprede sig, så vi sammen kan bidrage til en styrket og mere nuanceret samfundsdebat. Vi gør det, fordi vi synes, at vi har noget at bidrage med. Og fordi vi håber, at vi kan motivere alle troende til at bruge deres stemme og overbevisning, så vi sammen fortsat kan arbejde for et samfund, hvor alle kan leve trygt og trives sammen.

De er med i Resam

- Søren Skovgaard Sørensen, Luthersk Mission.
- Christina Jeppsson, Frelsens Hær.
- Czeslaw Kozon, katolikkerne i Danmark.
- Lone Møller-Hansen, Baptistkirken.
- John Nielsen, Missionsforbundet.
- Henrik Stubkjær, folkekirken.
- Christian Alsted, Metodistkirken.
- Naveed Baig, hospitalsimam.
- Peter Sode Jensen, Dansk Oase.
- Hans-Ole Bækgaard, Indre Mission.
- Jacob Viftrup, Apostolsk Kirke.
- Tonny Jacobsen, Frikirkenet.
- Jair Melchior, overrabiner.
- Hans Henrik Lund, Kirkernes Integrationstjeneste.
- Abdul Wahid Pedersen, imam.